Caixafòrum torna al cinema amb la mirada dels infants

El centre cultural de Girona presenta fins al 14 de gener l'exposició 'Cinema i emocions', en col·laboració amb la Cinémathèque Un muntatge didàctic posa l'accent en els estats d'ànim

La comissària, Gabrielle Sébire, dreta, amb Elisa Duran i Rosa Gil, ahir mirant un dels audiovisuals Foto: QUIM PUIG.

François Truffaut deia que rodar amb criatures començava sent una temptació, es transformava en pànic a mig fer i acabava en una immensa satisfacció. "Fins i tot quan tinc la impressió que tot va a la deriva, sempre hi ha alguna cosa que en tot cas es pot salvar, i és el fet que l'infant sempre és el millor que apareix a la pantalla", concedia el cineasta, que va servir-se de la mirada embadalida d'aquests col·laboradors impredictibles a films com ara Els 400 cops, L'infant salvatge o La pell dura. Truffaut, com tants altres cineastes que han treballat amb nens o que han reflectit el seu món, no ignorava l'atracció pel meravellós que representa el mateix cinema des dels seus orígens, quan fins i tot els espectadors adults retrocedien fins a un estat d'infància sota l'influx d'unes imatges hipnòtiques i fascinants. Aquesta doble capacitat de fer present l'imaginari dels infants i, al mateix temps, de reflectir, a través d'ells, el poder de la ficció per revelar allò que la realitat no mostra, és a l'origen de l'exposició Cinema i emocions. Un viatge a la infància, que va inaugurar ahir el Caixafòrum Girona en primícia a l'Estat espanyol.

El muntatge, pensat per atraure sobretot un públic familiar i amb un plantejament molt visual i didàctic, és fruit de la col·laboració entre l'Obra Social de La Caixa i la Cinémathèque Française, de la qual provenen la major part dels materials exhibits i on es va poder veure entre el març i el juliol passats sota el títol de Mômes & Cie. L'accent pedagògic de la proposta es posa de manifest en el fet mateix que el comissariat l'ha assumit la directora del Servei Educatiu de la Cinémathèque, Gabrielle Sébire, que ahir, en la presentació a Girona, assegurava haver visualitzat unes tres-centes pel·lícules de l'arxiu parisenc i haver obert "caixes i caixes de documents que mai fins ara ningú no havia mirat i que guardaven autèntics tresors". Entre ells, per exemple, els dibuixos preparatoris per a la pel·lícula francesa d'animació Persèpolis (2007), basada en la novel·la gràfica homònima de Marjane Satrapi, o un dels decorats de la inoblidable Bambi (1945). Tot i això, val la pena aturar-se detingudament també en els dibuixos de Pierre Étaix per a Mon oncle, de Jacques Tati, o en els gravats de Gustave Doré que van servir el 1862 per il·lustrar el conte d'En Polzet, i sobretot en els teatrins i dibuixos de Michel Ocelot, creador del deliciós Kirikú i la bruixa (1998), que l'exposició homenatja particularment i que reprenen l'estètica del teatre d'ombres i les siluetes negres de la dibuixant alemanya Lotte Reiniger per a films com ara Les aventures del príncep Ahmed (1926). Hi ha, també, regals inesperats, com ara els esbossos al pastel d'Emil Hasler per al film de terror M, el vampir de Düsseldorf (1931), de Fritz Lang, o el disseny de la presó de Barbablava (1951) de Georges Wakhevitch per a la pel·lícula de Christian-Jaque.

Als meus menuts, però, segurament els cridarà més l'atenció descobrir suspesa en l'aire en una de les sales l'escombra màgica de Harry Potter, o les aquarel·les i la rèplica, tot i així ben enlluernadora, del vestit "color de lluna" que va posar-se Catherine Deneuve per interpretar la fada del conte de Perrault Pell d'ase (1970), de Jacques Demy, un cineasta que transmetia als seus films un extraordinari goig per la vida. Potser seran els pares els qui hauran d'explicar als fills que la raqueta, les pipes i el barret exposats en unes vitrines pertanyen al

despreocupat Monsieur Hulot de les comèdies de Tati, però el més probable és que al llarg de l'exposició siguin els nens, els qui tinguin alguna cosa a ensenyar als grans. "Tots hem estat infants, però només ells expressen les emocions sense cap limitació", deia ahir Elisa Duran, directora adjunta de la Fundació La Caixa, i Gabrielle Sébire hi afegia que en el tractament de la infància pel cinema aflora una sensibilitat universal: "Continuem reconeixent el nen que vam ser en una pel·lícula francesa o catalana d'avui com en una de coreana rodada fa més de cinquanta anys." És per aquest motiu, va dir, que l'exposició s'ha organitzat en set àmbits que responen a estats d'ànim (alegria, ràbia, tristesa, por, valentia, il·lusió), amb el propòsit que esdevingui com "un llibre il·lustrat en moviment", amb un protagonisme absolut de les imatges projectades, centenars de fragments de pel·lícules que s'enllacen i dialoguen en un guirigall com el que Carlo Collodi va imaginar per al país de les joguines del seu Pinotxo.

Després de la seva estrena a Girona, la mostra viatjarà per set Caixafòrum més: els de Saragossa, Sevilla, Tarragona, Lleida, Barcelona, Palma i Madrid.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 15-09-2017 Pàgina 18

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1239355-caixaforum-torna-al-cinema-amb-la-mirada-dels-infants.html